

Liftvakantie met Pieter Christiaanse naar Engeland in 1978

De tekst is zonder de schrijfstijl veel te veranderen overgenomen uit aantekening van de reis. Dat schuurt hier en daar maar laat daardoor het tijdsmoment intact. De Engelse pond was F4,40 waard en de Franse Franc F0.52 vermeld ik nog op het kaft.

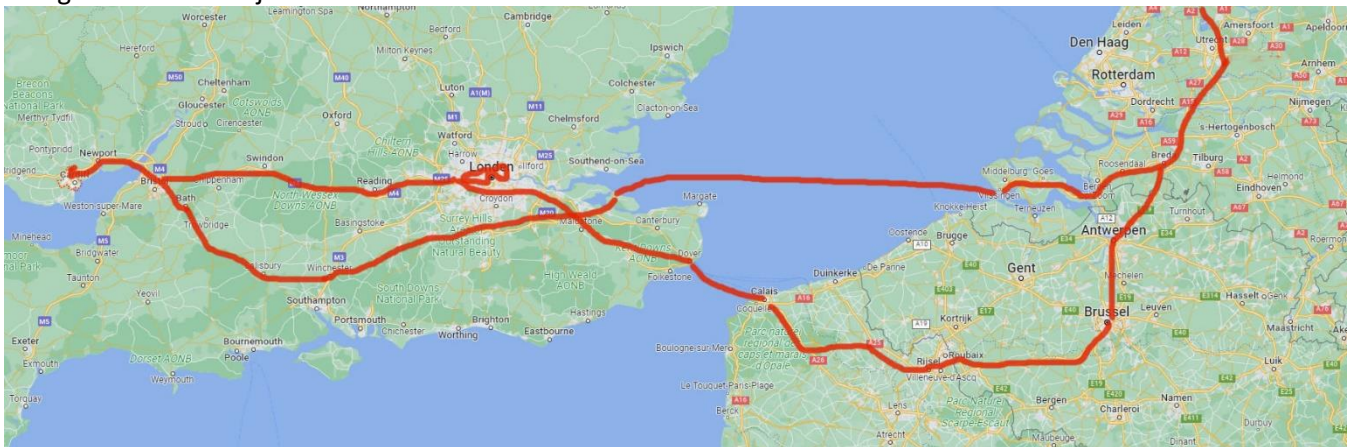
In 1978 hebben Pieter en ik een liftvakantie naar Engeland ondernomen.

De eerste dagen zijn niet beschreven. Ik woonde in die tijd in de Valeriusstraat 117 in Amsterdam, werkte op het CLB en zou aan het einde van dat jaar het leger in gaan.

Ik had een rugzak en Pieter een plunjezak. Naast kleding, een rugzak in waterdichte hoes natuurlijk een Bialetti espresso koffiepote en gasbrander.

Ergens in Cardiff heb ik een notitieboek gekocht en heb het reisverslag geschreven. De dia's zaten niet meer op volgorde in de doos. Met Google lens zijn in februari 2023 diverse plekken en gebouwen geïdentificeerd en was de reis weer redelijk te reconstrueren. Bijvoorbeeld met de foto met Vlissingen op het liftbord en de rio cinema in Sheerness kon ik de bootreis met de OLAU lijn naar Sheerness reconstrueren.

Waarschijnlijk zijn wij met een paar goed verlopende liftacties naar Vlissingen gekomen en naar Sheerness overgestoken. Deze lijn was actief tussen 1975 en 1994.

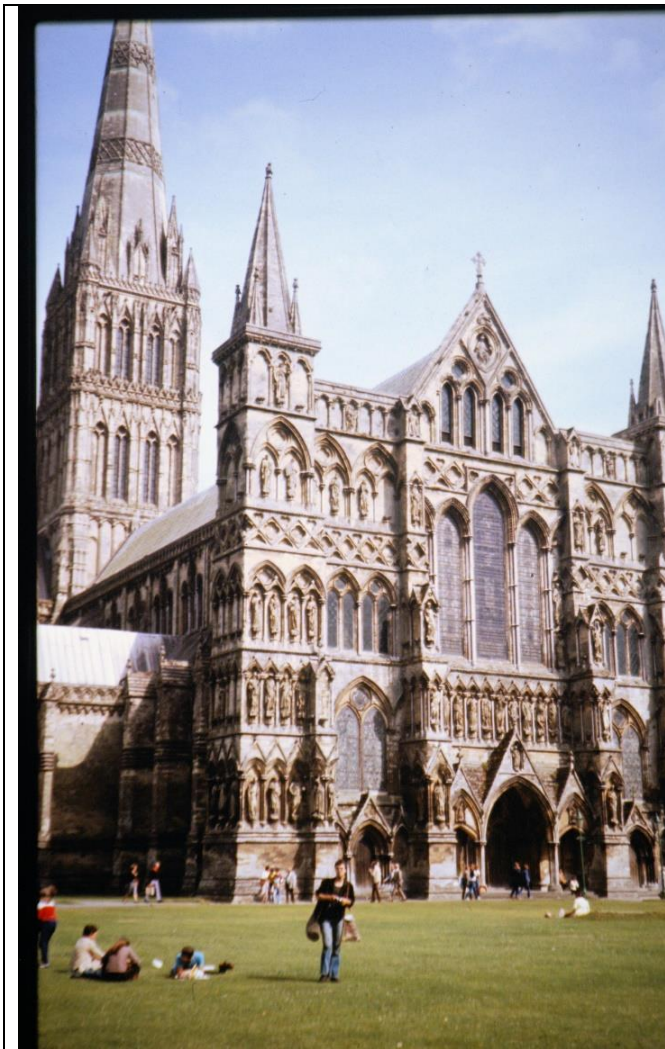

De gevolgde route is ongeveer Amsterdam, Vlissingen, Sheerness, Albury, Winchester, Salisbury, Bath, Cardiff, Newport, Uxbridge, London, Dover, Calais, Tournai, Brussel, Antwerpen, Amsterdam.

Rio cinema in Sheerness

Liftbordje met Vlissingen

Kathedraal van Salisbury

Kathedraal van Winchester

Bij Stonehenge overnachting in een gevonden hut.

Stonehenge

Stonehenge

Stonehenge op de achtergrond

en via Albury, Bath tot Cardiff gereisd.

M4 naar Cardiff

De hoge ministerie-ambtenaar met bolhoed en zijn chauffeur vervolgen hun route na ons een lift richting Cardiff te hebben gegeven

Cardiff?

Cardiff?

Nabij Cardiff brachten wij de nacht door in een bushokje omdat de bomen waaronder wij wilden overnachten gingen lekken.

Het slechte weer noopte ons naar Piet zijn tante in Uxbridge te gaan en in London Ip's te kopen.

Treinreis gemaakt?

Net schildpadden

Donderdag 27 juli – Vr 28 juli Cardiff

Die nacht brachten wij in onze slaapzak in een regenhoes door op de grof gebroken stenen onder een viaduct bij een rotonde. Om acht uur werden wij gewekt door de voorbij razende vrachtwagens en ander verkeer.

Opnieuw te liften met het nieuw gefabriceerde bord naar London.

Hiervoor hadden wij juist een nieuwe viltstift aangeschaft omdat de oude een hopeloos geval was die alleen de eerste letter behoorlijk op papier zetten.

De rotonde waar wij overnacht hebben?

Onbekende kerk. Ergens bij Albury?

Een half uur later waren er al drie lifters bijgekomen en Pieter begon te klagen over tandenpoetsen en een lekker kop espressokoffie en melk.

Daarom pakten wij de bus voor 11 pence naar Newport wat in tegenstelling tot Cardiff een behoorlijk mooie stad was.

Om 11 uur waren wij weer terug op de liftplek. 15 minuten later stopte een leuke jonge dame in een 15 jaar oude Mini. Zij moest 30 km voor London zijn. Niet geaard en er direct ingestapt.

Na zich 2½ uur met 50 mph te hebben voorbewogen bleek dat ze vlakbij Uxbridge moest zijn waar Pieter zijn tante woonde.

Op een carpark gebruikten wij onze lunch. Na even navragen bij de post wisten wij waar zijn tante Malise woonde en werden wij hartelijk ontvangen. 's Avonds gingen wij met Pieter zijn achterneef Philip en oom Tom naar een pub en om 11 uur gingen wij lekker slapen in een heerlijk bed.

Zaterdag 29 juli

Om 10 uur op en ontbijt. Even Uxbridge bekeken en lekker in de tuin gezeten.

Tuin in Uxbridge

's Avonds zijn wij naar London geweest, Soho.

Daar was een improvisatieconcert van Lol Coxhill, sopraansax en Georgie Born, cello.

Zij speelden in Henry Cow en gaf ons na het concert het adres van de Henry Cow Office in London waar we de laatste lp van ze konden krijgen. Luc Houtkamp sax (hollander) en John Russel gitaar.

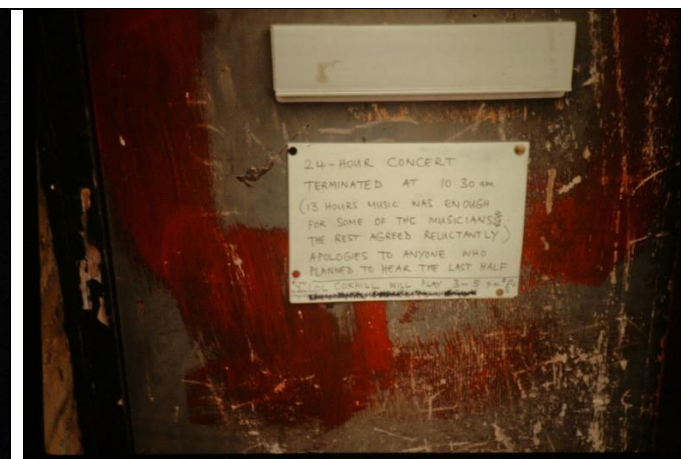
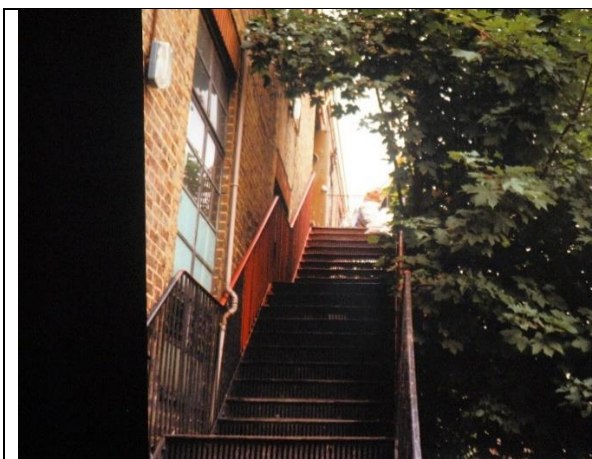
John Russel vond ik minder omdat hij gitaar mollend speelde. Zoiets als ik zelf doe als ik een gitaar in handen krijg. Het lakwerk onder de snaren was dan ook volledig verdwenen dus het is wel voor te stellen hoe hij speelde. Hij verloor drie keer zijn halve centimeter dikke plektrum en een stuk nagel omdat de snaren niet meer dan 5 cm konden uitrekken.

Om 20:00 begonnen ze en om 22:45 was het (voor ons) afgelopen. Veel langer moest het ook niet duren want het was tamelijk vermoeiend om naar te luisteren.

Na afloop werden onze gekochte lp's nog getekend door Lol Coxhill en Company 5 ... nog door Derek Bailey die de £1,- entree hief en aan het einde nog een "licht show" weggaf omdat het afgelopen moest zijn en J. Russel bleef "doorspelen".

Eenmaal buiten overviel een enorme dorst omdat we 3 uur niets gedronken hadden en liepen we naar de eerste de beste Pub.

Maar hier in Engeland schenken de Pubs geen spirits meer na 11 uur dus dan maar niets. Geen bitter of Guinness wat toch wel lekkere biertjes zijn. Vooral de hoeveelheid een halve liter! voor ±40p.

Zondag 30 juli London

Vandaag weer naar Coxhill e.a. geweest maar het 24-uursconcert was al om 10:30 afgelopen terwijl dat om 21:00 gepland was.

's Avonds hebben wij in Soho in een Indiaas restaurant voor £10 verorberd. Het was in ieder geval een stuk lekkerder dan een Turk of Joegoslaaf. Daarna niet veel meer gedaan en teruggegaan naar Uxbridge.

Art Bears lp

Maandag 1 augustus London

Dit was een afschuwelijk verregende dag.

Om 11:00 naar Het Henry Cow office in London gegaan. 5, Silverthorne road.

Helaas hadden wij geen regenjacks aangetrokken zodat wij met alleen nog een droge onderbroek bij het office aankwamen. Geen Art Bears lp in de office. Balend weggegaan. Doornat maar nog wel een beetje warm doorgelopen naar King's road waar Pieter een Virgin shop vermoedde. Helaas geen Virgin shop maar wel heel veel regen. Op dit moment begaf de waterdichtheid van de schoenen het ook al. Bij een platenzaak kregen wij het adres van een Virgin shop. Na lang zoeken bleek het New Oxford street te zijn terwijl zij ons naar een andere heel lange straat, Tottenham court road, hadden gestuurd.

Hier werden de onderbroeken ook al nat. Maar uiteindelijk, na nog een andere zaak bezocht te hebben waar wij samen 4 lp's kochten, vonden wij de Virgin shop dan toch. Ook geen Art Bears maar wel een paar andere lp's. De volgende Virgin shop had hem ook niet meer maar de derde, die wij na veel gehaast, om 17:59 binnen gingen, gelukkig wel en nog enkele andere. 6 lp's was de buit. De uiteindelijk score voor London kwam hiermee op 19 lp's. Daarna weer snel terug naar Uxbridge. Op de terugweg kwam Pieter er nog achter dat hij Art Bears voor zijn broer Kees vergeten was te kopen.

In Uxbridge kwamen wij weer in een stortbui maar wij hadden gelukkig een paraplu gevonden zodat wij redelijk opgedroogd aankwamen.

Dinsdag 2 augustus Uxbridge

Vandaag is Pieter zijn tante jarig en onze jassen zijn nog niet droog. Dus blijven wij vandaag nog hier. Het is duidelijk dat het weer hier 'unpredictable' is. Nu is het weer zonnig en licht bewolkt. Vanmorgen zijn wij naar Uxbridge gegaan om voor £4 bloemen te kopen. Onze spieren zijn behoorlijk stijf van gisteren maar dat zal wel overgaan. 's Avonds met de familie een soort (groen/gele) aubergine gegeten.

Woensdag 3 augustus Uxbridge – Dover

Eindelijk op weg naar Frankrijk. Om 12:30 op weg naar London en verder liften naar Dover om over te steken met de boot. Maar zoals te verwachte viel goot het weer en besloten wij om naar het Victoria station te gaan.

De Henry Cow Office was nog steeds niet te bereiken. (Waarschijnlijk wilden wij nog wat kopen en werd de telefoon niet opgenomen)

Op Victoria station vonden wij een kantoortje dat ons voor £8,35 naar Duinkerken wilde brengen. De normale prijs was £12,70. De trein ging pas om 21:30 dus er was tijd genoeg om London nog door te lopen. Dat hebben wij ook gedaan en zelfs nog het Pink Floyd gebouw (Battersea Power Station) gefotografeerd.

Nog duidelijk te zien dat een groot deel van London re lijden heeft gehad van de bombardementen. Er stonden, her en der verspreidt, veel hoge nieuwe gebouwen tussen oude gebouwtjes.

De schrik sloeg ons om het hart toen wij op perron 8 aankwamen. Er stond een rij van 50 meter. Slim genoeg gingen wij op 10 meter van de ingang op de grond zitten. Die tactiek zorgde tenminste wel voor een zitplaats want er waren wel vier boekingen voor dezelfde plaats.

Na 75 minuten tussen de Duitser, Amerikanen en Engelsen, die ook in onze coupé zaten, Dover bereikt.

In Dover was het (censuur). De rij bleef een lange tijd staan voor het een of ander iets.

Eindelijk kwam de boot aan en konden wij na de normale controle (stempels enz.) de boot op. De vertrok uiteindelijk 90 minuten later dan gepland

Donderdag 4 Augustus Dover – Frankrijk

Na een slapeloze overtocht kwam Duinkerken om 5:00 in zicht.

Daar stond de douane weer klaar maar was aanzienlijk sneller dan in GB. Wij waren er niet zeker van of de klaarstaande trein voor ons bedoeld was en bleven daarom maar zitten. Uiteindelijk besloten wij toch mee te gaan.

Om 6:30 in Duinkerken waar wij een uurtje in de stationshal probeerden te slapen. Maar de Fransen maakten zo veel lawaai dat dat mislukte

Een parkje langs een ringweg sliep wel lekker hoewel wij in die tijd wel diverse bezoekers kregen.

Om 14:30 stonden wij weer op en gingen op weg naar het warme Zuiden.

Na 10 minuten kregen wij al een korte lift van twee Fransen in een race-Simca. Daarna ongeveer 12 km gelopen en in een restaurant van een verfrissing nuttigden.

Wandelend op deze weg was het duidelijk dat Fransen asociale wezens zijn want in die 12 km stopte er geen een. Gelukkig was de omgeving en de temperatuur uitstekend zodat het humeur op peil bleef.

Na een verfrissing nog een paar kilometer gelopen tot wij een windvrij plekje achter een tarweveld vonden.

Een paar koeien kwamen nog een bezoekje brengen. Vrij nieuwsgierig deze beesten.

Vandaag ben ik begonnen met een rapportage van brandkranen

Vrijdag 5 augustus Dover Tournai

Enfin Pieter en Ed hebben hun lp's gekocht en zijn nu op de terugweg naar huis.

Na 20 km wandelen met een korte lift van 5 km zakte het humeur weer zo snel dat besloten werd om terug te gaan naar Nederland om te gaan zeilen.

Op een gegeven ogenblik werd de liftploeg zo melig dat zelfs met de achterkant van het bordje (Dover) of met een half bordje werd gelift.

Omdat het niet lukte weg te komen werd besloten verder te lopen (+/- 15 km).

Daar was een beter liftpunt en met 150 km/uur werden wij naar Lille gebracht. En dat was maar goed ook want het gemiddelde lag op 700 m/uur

Een volgende lift, met zijn drieën op de voorbank, bracht ons naar een snelweg-gebouwencomplex (controlepunt op de snelweg?) waar wij zo snel mogelijk vanaf probeerden te komen.

Het plan was om de laatste 20-25 km naar de Belgische grens te lopen om daar Belgische francs te krijgen en de nacht door de te brengen.

Daarna kan dan in de ochtend voor de oprit van de snelweg een lift naar Brussel gezocht worden.

Argumenten waarom het liften niet lukt:

- 1) Pieter heeft een afschrikwekkende zonnebril
- 2) Pieter heeft een smerige vuile broek aan
- 3) Ze kunne on bordje niet lezen of onze duim.
- 4) Ze begrijpen hier niets
- 5) Ze mogen ons niet
- 6) Wij mogen hun niet
- 7) Ze gaan de verkeerde kant uit
- 8) Ze houden niet van gezelschap
- 9) Wij stinken te veel (want ze hebben hier geen openbare douches)
- 10) Ze zijn asociaal
- 11) Ze kunne de rem niet vinden
- 12) Of ze denken dat we de weg naar die en die plaats aangeven (België) (snap ik niet meer)

Na een korte koffie- en WC-pauze weer de moed bijeengeraapt en 6 km gelopen. De laatste 4-5 km konden wij meerijden tot de grens. Daar gingen wij eten. 2 broodjes + koffie de man à f9,50/pp (belachelijk). Omdat de snelweggrenspost vlakbij was liepen wij daarheen. En meteen werden wij gepakt door de Franse douane omdat wij daar stonden te kijken. Paspoortcontrole wat natuurlijk belachelijk was maar wij mochten na controle aan de Belgische kant gaan liften. Na 5 minuten was hier een douanewissel en kwam er zo'n Belgische pier aan die ons verbood te liften en ons naar de "route national" stuurde. Daar sloegen wij dan maar ons kamp op.

Zaterdag 6 augustus

Om 9:00 opgestaan, gegeten en naar Tournai gelopen.

Na ongeveer 3 km kregen wij een lift tot de weg naar Brussel waar Pieter weer "contact met de bevolking kreeg".

Onze vocabulaire verwensingen werd weer behoorlijk uitgebreid maar uiteindelijk kregen wij weer een korte lift.

Na 45 minuten nog een tot de markt in Brussel.

Nou, als je een toeristische attractie wilt opzoeken moet je daar heen gaan. Zelfs het brood was er niet te betalen.

Maar ja wij moesten naar Antwerpen. Dat (liftpunt?) was een uur lopen volgens de plaatselijke politieagente.

Een kopje espressokoffie uit de percolator voor de wandeling en op weg dan maar.

Dat laatste zal wel gelukt zijn want hier houdt het reisverslag op.

WHSMITH
Memorandum
Book No 4

$f_{11} = f_{4.40} - 4.15$
 $f_{11} = f_{0.52}$

Do 27/7/Jr 2017

Na een nacht te hebben doorgebracht tusse het verkeer onder het viaduct bij de rotonde begonnen we om 9 uur gewet door de opnieuw voorbijroede verkeerswegen en onder verkeer opnieuw te liften net het nieuw geïmagineerde bord naar London. Hiervoor hadden we juist een nieuwe uitstijft onder de oude een kapelaars gewel was die alleen de eerste letter behoorlijk op papier zette. Na een half uur er al 3 lifters bijgekone en Pieter begon te telege over fonde poersen een lekkere kop expressokoffie en melk.

Daaronder pakten we maar de bus voor 11p naar Newport. Het een behoorlijk mooie en schone stad was.

Om 11 uur waren we weer terug en na 15 min stopte

er een leuke jongedane in
een 15 jaar oude mini die
tot 30 km voor Londen moet
zijn. Niet gearmd en er
direct bij ingestapt.

Na zich 2½ uur met Samph
te hebben voortbewogen
bleek dat ze vlakbij Uxbridge
weer Peter zijn tante woonde
moest zijn.

Voor een Corparke gebruite
lyc one ~~lunch~~ lunch
^{Uxbridge:} een vager by de post
wisten wij weer zag-ke Londo
en werden hertelyk ontvogen.
's Avonds ging wij met Peter
zijn aan en naar naar een
pub en om 11.30 gingen we
lekker slapen in een heerlijke
bed.

Za 27/7 Om 10 uur op
en ontbyt. Een Uxbridge
bekeken en lolden in de
tuin gezeten.

Snaren ~~er~~ niet verder
als 5 cm konden uitrekken.
De andere drie were
wel goed.

Om 10.00 begon
ze en om 10.15 was het
afgelopen. Veel langer
moet het ook niet duren
want het was temoglyk
vermoeiend om naar te
luisteren. Na afloop
lerde onze gekwante lp's
nog getalend door Lal
Coxhill en Company &
nog door Derels Baily
die de £11,- introes
hief en een let eind
nog een "licht show" woggep
omdat het afgelopen moet
zijn en J. Russel bleef
"dourspeken".

Toen we naar buiten gingen
en een enorme donk hadden
omdat we sinds 3 uur niets
gedronken hadden gingen
we naar de eerste de beste

's Avonds zijn we naar het
bekende Londen geweest, Sals
Deer was een ~~concert~~ improvisa-
tie concert van Lal Coxhill
sop. sax, Georgie Burn - cello
zy speelde in Henry Cow
en gaf ons na het concert
het adres van de Henry Cow
office in Londen waar we
de laatste lp van ze konden
leren. Luc Klutken sax
(bladder) en John Russel
gitar. Alleen John Russel
vind ik minder omdat hij
gitar mollend speelde.

Zover als ik zelf doe als
ik een gitar in handen
legg. Het lakwerk onder
de snaren was dan ook
volledig verdwenen dus
het is wel ongeveer voor te
stellen hoe hij speelde.
Hij verkur drie keer
zijn halve centimeter
dikke plektum en een
stuk nagel daurdet de

Pub. Maar L.E. is dit
Engeland solica de
Pubs geen "spirits" meer
na 11 uur dus dan maar
niets. Gae bitter of
Guinness wel Turk wel
twee heerlijke hertjes zijn
Vooral ~~te~~ de huiverheid
een halve liter! voor 1 kop.

Za 30/7

Vo. dagg weer naar Coxhill &c
geveert. Naar het 2e h concert was
al weer om 10.30 afgelopen kerst
dat om 21.00 moet zijn.
's Avond hebbe we in Sals by
een Indicos restaurant voor f 10,-
verobert. 't Was in ieder geval stukken
lekkerder dan een Turk of een
Joegoslaf. 's Avond niet veel naar
gedaan en teruggegaan naar Uxbridge

Ma 1/10/70

Dit was een afschuwelijke vreemde dag.

Om 11.00 naar Londen gegaan naar de Henry Cow office 5 Silverthorne road. Helaas hadden we geen tege-jacks meegenomen zodat hij niet alleen nog een droge onderbroek bij de office oont aankwamen en dus geen Ark Beers. Verder bledend doorgelopen doornet maar nog een beetje naar King's road waar Pieter een Virgin shop vermoedde. Helaas geen Virgin shop maar wel een heleboel regen. Op dit moment begaf de waterdichtheid uit schape het ook al. Bij een plate-zoek kreeg we het adres van de Virgin shop. Na veel zoeken bleef het Oxford street te zijn. Kijkt ze een andere heel lange straat ~~af~~ Tottenham court road vonden. Hier verder de oude bruis

ook al het. Maar eindelijk na een andere zoektocht te hebben waar we samen 4 ip's tegelkaar vonden teken de kact. Hier geen Ark Beers wel een paar andere. De 2e Virgin shop had ten ool niet maar de derde die we niet veel getoet om 17.55 binne gingen gelukkig wel een nog enkele andere, genoeg voor de 6 ip's. De uiteindelijk score van Londen kwam hierdoor op 19. Daarna weer snel naar Uxbridge gelukt. Onderweg kwam Pieter er nog achter dat hij Ark Beers voor zijn ^{kaas} broer vergeten was te kopen. In Uxbridge kreeg we weer een station maar we hadden gelukkig een paraplu gevonden zodat we weer redelijke opgedrongen aankwamen.

Di 2/10/70

Vandaag is Pieter zijn tante jong en om Jesse zijn nog niet glog die blijven vandaag nog hier. Het is niet duidelijk dat het weer hier unpredictable is want nu is het weer zonnig met bewolking. Vermorgen zijn we Uxbridge gegaan om blijven te kunnen voor een goede verzorging. Onze sporen zijn behoorlijk schijf van gisteren maar dat zal nog wel overgaan.

's Avonds met de hele familie een soort ^{aubergine} gegeten. _{groet/heet}

Wo 3/10/70 Eindelijk opweg naar Frankfurt. Om 12.30 gingen we uiteindelijk opweg naar Londen om verder te lopen naar Dover voor de boot. Maar zoals wel te verwachten was gaat het weer en bestelde we naar om naar het Victoria station te gaan. De Henry Cow office was ook nog

steeds niet te bereiken. Op het station vonden we een kaarttoeg die ons voor £0,35 naar Duitse land brengen de normale prijs was £12,70. De kring was om 19.30 dus hadden we nog tijd genoeg om handig even door te lopen. Dat hebben we de ook gedaan en zelf nog even het Pink Floyd gebouw gefotografeerd. Duidelijk was wel dat hier de halve stad plat is gebombardeerd want er stonden veel hoge nieuwe gebouwen tussen een heren der verspreid oud gebouwen. De eerste sloeg ons o- het hart toe te op perron op een lawaai wat er stond wel een rij van 50 meter maar we gingen wel op 10 meter veld ingang naar het perron. Het slim dat we waren. Het schelde ons in ieder geval een zitplaats wat er waren wel 4 banken op dezelfde plaats. De 75 min Dover kuste de Amerikaanse, Duitsers en Engelsen die in onze coupé zaten.

Do

Hier was het ~~toestel~~ ^{censuur}. De rij bleef
een langzaam stroom voor ^{het} een of
ander iets.

Eindelijk kwam de boot aan en
konden we na de normale
controle (stempels enz) de boot
op. Deze vertrok uiteindelijk
1 1/2 uur te laat en na een
stopeloze overtocht kwam
Dunkelshagen in zicht om 5.00.
Daar stond de douane weer klaar
maar deze was sneller als
in G.B. Omdat we niet zeker
wisten of de laatste staande trein
ook voor ons bedoeld was dus
bleef we in het bus- maar zitten
uiteindelijk besloten we toch mee
te gaan. Om 7.30 in Dunkelshagen
waar we een uurje in de stations
hal probeerden te slapen, maar
die Franse maket zo'n lawaai
dat dat mislukte.

Een erg prettig lang ~~de~~ een ring-
weg stiep wel telkens keertel
we in die tijd wel enkele

bewakers kreeg. Om 14.30
stade we weer op en
gingen op weg naar het zuid
na 10 min een korte lift
na 2 fase in een race
Simca. Daarna 12 km gelopen
weer ~~en~~ we in een restaurantje
een verfrissing nuttigen.
Wandelend op deze weg
was het duidelijk dat Franse
associatie weer is want in
die 12 km stipte er geen
een, maar de omgeving en de
temperatuur waren uitstekend
zodet het humeur op peil bleef
meer de voeten niet.

Na de verfrissing nog een paar
kilometer gelopen tot dat een windruy
plekje achter een kornen veld hadden
gevonden. Een paar koeken kwamen
ons nog een beweging brengen
Ury nieuwsgierig deze beesten
Vandaag ben ik ook begonnen met
de reportage van brandkranen

Or

Enfin, Pieter en Ed hebben hun
1. p's gekocht en zijn nu
op de terugweg naar huis.
Na 20 km wandelen met een
korte lift van 5 km zalke
het humeur weer zo snel dat
meer bedachten werd om
terug te gaan naar Ned
om te gaan werken.

Op een gegeven ogenblik
werd de lift-pluig zo melig
dat zelfs ^{met} de canteen
vrij bordje (Paver) of met een
half bordje werd gelift.

Toen werd besloten iets verder
te wandelen (11 km).

Daar was een beter lift-punt
dus naar Lille die een lift
met 150 lampen (dat was maar
goed ook want het gemiddelde
lag op 700m/h) naar 5 km
voor Lille bracht. Een ander
korte lift (net zijn drieën op
de voorbank) bracht ons

in het midden op een snelweg complex
waar we maar zo snel mogelijk
van af probeerden te komen.
Om de laatste 20-25 km
naar de grens te lopen
om daar B.P. te krijgen en
de nacht door te brengen.
Daarna ^(morgen) voor de sprint
vrij snelweg naar Brussel gelift
werde.

Argumenten waren: het liften niet lukt
1) Pieter heeft een afschrikweten
de zonnebril

2) Pieter heeft een smerig witte
broek aan

3) Ze kunnen ons bordje niet
leren of onze duim

4) Ze begrijpen hier niets.

5) Ze mogen ons niet.

6) Wij mogen hun niet

7) Ze gaan de verkeerde kant uit

8) Ze houden niet van gezelschap

9) Wij stinken te veel (want
zij hebben hier geen openbare
douche)

10) Ze zijn associaal

- 1) Ze kunnen de ren niet vinden
- 2) Of ze denken dat we de weg naar die en die plaats aangeven (België)

Na een korte kaffie en uitspanning
weer de noot bijeen geroept en
weer 6 km gelopen. De laatste
15 km kon de le meerde
tot de grens. Daar gingen we
even eten 2 broodjes kaffie
de ma 2 p.p. 50 f.p. (behoorlijk)

Omdat de snelweg grenspost
Ulebeij was liepe we daarheen
en net als verde we gefolgt
door de Franse douane
omdat we daar stonde te liggen
Paspoortcontrole wat natuurlijk
weer behoorlijk was maar we
moeten en de Belgische kant
stee liften. Na 5 min was
hier de douanewissel en kwam
er zo'n belgische pier een
die ons verbaad te liften
en ons weer naar de "route
National" stuurde

Daar slaage we meer ons
kamp op.

2c.

Om 9.00 opgestaan gegaan
en naar Tournai gaan lopen
Na 4 3/4 km kreeg we een
lift ~~tot~~ de weg naar Brussel
waar Pieter weer "contact met
de bewaking kreeg".

Onze voorbelovene verensinge
werd weer eens behoorlijk uitge-
breid maar uit eindigke kreeg
we weer een liftje en na
40 min nog een tot de markt
in Brussel. Nou als je een
toeristische attractie wilt
opzoeken moet je daarheen
gaan. Zelfs het brood was er
niet te betalen. Maar je ne
moette naar Antwerpen. Dat was
een uur lopen volgens de
plaatselijke politiegele.
Een lapje expressokaffie voor
de verdere afweging en op weg dan
meer.